

Medlem af et Sogneraad, hvor jeg kom til at udtage Heste, og jeg har været Medlem af en Mønstringskommission, som modtog Heste, og det er ganske vist, at de forskjellige Sogneraad viste en høist forskjellig Optræden ved den Leilighed. Medens nogle Heste vare af den Art, at de uden videre kunde blive antagne, var der andre Heste, som ubetinget bleve kasserede, men det vare vedkommende Kommuner forberedte paa, idet de havde en meget stor Reserve, som de mødte med bag-ester. Disse Forudsætninger tror jeg imidlertid ikke, at man bør gaa ud fra. Den ærede Landssthingsmand her lige over for (Breinholdt) havde den samme Opfattelse, at der ikke paaahvilede Sogneraadene nogen Forpligtelse. Jeg heaber, at han er bleven overbevist af, hvad jeg her har tilladt mig at udtale. For saa vidt det ærede Medlem fandt en Utvetylighed i Affattelsen af § 4, skal jeg tillade mig at oplyse, at Kommissionen efter Lovforslaget skal beskikkes amtsvis, men at Hestene jo blive udtagne af hver enkelt Kommune. Naar en Kommune skal aflevere 4 Heste, skal den efter Bestemmelsen i § 3 fremsætte 6, og af disse 6 Heste udtager vedkommende Mønstringskommission de 4, for saa vidt den finder 4 tjenlige; men at gaa dertil, at Mønstringskommissionen skulde have Ret til at udtage det tjenstdygtige Antal Heste blandt hele det af Amtets Kommuner præsenterede Antal Heste, vilde være en aabenbar Uretfærdighed mod de enkelte Kommuner. Saa vilde man maakte se et Kapløb om at komme med de ringeste Heste. For Øvrigt er det jo ganske vist en Ubehagelighed i Tilfælde af Krig at skulle aflevere sine Heste; men paa den anden Side er man jo sikker paa at faae fuld Betaling for Hestene og at faae den Strøg. Man skal ikke som sidste Gang, vi havde Hesteudskrivning, vente en længere Tid paa Godtgjørelsen. At Udtrykket „afleveres til Hærens Brug“ skulde kunne opfattes saaledes, at de Hesteiere, hvis Heste ikke blive udtagne, ikke skulde have nogen Transportgodtgjørelse, tror jeg ikke, man behøver at befrygte. Det falder jo ligefrem af sig selv; Hesteierne have Intet med Mønstringskommissionen at gjøre; det er Kommunerne, de have med at gjøre. Kommunerne paalægge Hesteierne at møde med Hestene paa et bestemt Sted, og Transportudgiften bliver betalt, enten Hesten bliver der eller gaar tilbage; selvfølgelig faae de endogaa høiere Betaling, naar Hestene gaa tilbage, thi da skal Hjemtransporten ogsaa betales. For Øvrigt skal jeg tillade mig at tilføie, at, for saa vidt det høie Thing skulde finde Betænkelighed ved at gaa ind paa den her foreslaaede Ordning af Hesteudredningen og være mere villig til at overlade det til af Krigsministeren beskikkede Kommissioner at sikkre sig det fornødne Antal Heste i paafommende Tilfælde, da er det en Forandring, som jeg med en høi Grad af Beredvilighed kan gaa ind paa.

N. Rasmussen: Jeg kan ikke lige over for den ærede Minister erkende, at de kommunale Styrelser have anden Forpligtelse efter denne Lov end at fremsætte Hestene, og jeg ser ikke, at der kan komme til at paaahvile dem det mindste Ansvar for, at de Heste, de fremsætte, ikke ere antagelige. Skulde det Modsatte være Tilfældet, saa komme de kommunale Styrelser i en Stilling til denne Lov, som jeg for mit Vedkommende ikke vil være med til at sætte dem i. Jeg skal nu ikke forsøge denne Diskussion videre, men kun takke den høitærede Minister for de aabne Udtalelser, hvormed han er kommen. Det fremgaar nemlig tydeligt deraf, at denne Sag virkelig ikke for de kommunale Styrelser er eller vil blive saa simpel og ligefrem. Det forekommer mig ogsaa at være Noget, vi maa holde os for Die ved denne Lov, at vi, hvor beredvillige vi end ere til at gaa ind paa en Ordning som den foreslaaede, dog bør vogte os for at vedtage Bestemmelser, hvorved de kommunale Styrelser blive, jeg vil ikke sige mishandlede, men dog bebyrdede med Noget, der kan sammenlignes med Soldatens Dressur i Fredstid, det vil sige, tvinges til i Fredstid at gjøre Noget, som ikke har Udfigt til at faae nogen praktisk Betydning. Det staar altsaa saaledes for mig, at vi tilfulde ligesom hidtil kunne hjælpe os med foreløbige Love i dette Forhold; vi have da fuld Sikkerhed for, at ikke Nogen i den mellemliggende Tid vil blive bebyrdet med noget som helst Overflødigt.

Krigsministeren: Det undrer mig, at den ærede Landssthingsmand med saa stor Beredvilighed henviser til en provisorisk Lov; det forekommer mig at ligge langt nærmere for en af Landets Repræsentanter at holde paa, at der bliver udstedt saa saa provisoriske Love som muligt. Naar en Lov om denne Gjenstand bliver forelagt Repræsentationen og bliver vedtaget af den og Regjeringen, veed man, hvorledes den kommer til at se ud; men derimod veed man ikke, hvorledes en provisorisk Lov i paafommende Tilfælde kan komme til at se ud. Det forekommer mig, at den Fremgangsmaade, der her er valgt, byder langt større Sikkerhed for Hesteierne og ogsaa for de kommunale Bestyrelser, for saa vidt disse skulle være med ved Udtagningen af Heste, end Tilfældet er med en provisorisk Lov.

N. Rasmussen: Dertil skal jeg kun sige, at det ikke er af Kjærlighed til provisoriske Love, at jeg talte, som jeg gjorde.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
 Vedtoges enstemmig med 43 St.